

MERCURIADE, Nr. 1, martie 2022, IAȘI

ISSN 3008 – 427X
ISSN-L 3008 – 427X

Revistă de promovare a mobilităților Erasmus+
din Colegiul Național „Vasile Alecsandri”, Iași

EXPERIENȚE POLONEZE

Descoperim Europa, învățăm împreună, transmitem tuturor

Erasmus+

COLEGIUL NAȚIONAL
„VASILE ALECSANDRI”
IAȘI

Cuprins

1.

Erasmus+: comunicare, educație pentru valori și pentru mediu

2.

Mobilitatea din Polonia sau învățarea prin experiențe

3.

Job Shadowing la Wroclaw

4.

Jurnal de mobilitate

5.

Experiențe culturale

6.

Before&After

Editorial

Erasmus+ : comunicare, educație pentru valori și pentru mediu

Tot mai des, ne lovim de punctele slabe ale învățământului din România. Elevii invocă programe supraîncărcate și neadaptate societății în care trăiesc, cadrele didactice remarcă tot mai mult lipsa de motivație și de implicare a elevilor, părinții înregistrează diminuarea spiritului competitiv „de pe vremuri”, văzându-se forțați să lupte cu puterea tehnologiilor acaparatoare, care îi îndepărtează pe copii de studiu și de omunicare autentică.

În tot acest context, se simte o nevoie reală de schimbare a planurilor-cadru, a programelor, a viziunii, a legislației, a mentalității. Tot mai mult, pare a se impune nevoia unei adaptări a adulților la noile forme de comunicare pe care tinerii le solicită, astfel încât dinamica relației dintre profesori și elevi sau cea dintre părinți și copii să cunoască un nou input sau, cel puțin, „un refresh”.

Ce poate face școala în acest sens? Noi metode, alte strategii, mai multă asertivitate. Din păcate, școala poate interveni prea puțin în reconfigurarea legislativă, iar rolul consultativ al acesteia devine formal. Lipsită de această putere, este necesar ca școala românească să caute modele (parțiale sau aproape integrale) în formele educaționale europene. Pe fondul unei globalizări care se manifestă ca adevărat „spirit al veacului”, grăbite de puterea pe care o au formele de social media, apelul la alternativele europene pare, de multe ori, salvator.

Astfel, mobilitățile Erasmus ne ajută prin preluarea unor forme adaptate fondului. Nu susținem, în niciun caz, copierea altor culturi, ci adaptarea unor soluții și metode care s-au dovedit eficiente și care ar putea să ne ajute și pe noi în comunicarea din noile contexte.

Într-o altă ordine de idei, în școala de azi din România încă se mai face tranziția de la o educație centrată pe asimilarea de informație la un sistem care să se concentreze pe formarea de competențe și pe însușirea de valori general umane. Prea multe cărări bătătorite de generații la rând îi orientează pe dascăli spre

același traseu, în care formarea unui sistem de valori este implicită, prin modelul pe care îl constituie omul de la catedră și epistema științifică pe care disciplina sa o presupune.

Fără a nega rolul esențial al acestora, e necesar să recunoaștem că orientarea către valori precum toleranța, onestitatea, demnitatea, corectitudinea ar fi mai eficientă prin strategii didactice explicite sau, în aceeași măsură, prin experiențe directe.

O mobilitate Erasmus joacă rolul unei astfel de experiențe, care să îl pună pe copil în contexte propriu-zise de viață la care să găsească soluții, firește, sub atenta observare a unor cadre didactice. De exemplu, toleranța și interculturalitatea reprezintă valori care sunt mai ușor interiorizate prin contactul cu persoane din medii culturale diverse, ceea ce o mobilitate Erasmus ne oferă întotdeauna.

Nu în ultimul rând, educația pentru mediu reprezintă astăzi un imperativ, în vederea formării unei generații pregătite pentru un consum care să nu mai afecteze atât de mult natura în care trăim. O educație pentru mediu care să se desfășoare doar teoretic, la orele de geografie, nu este suficientă. Contactul direct cu cât mai multe medii naturale pe care trebuie să le protejăm este absolut necesar. Contextele pe care ni le oferă o mobilitate Erasmus vin să completeze experiențele pe care le avem în spațiul autohton. De asemenea, proiectele noastre pot deveni modele pentru cei din alte școli europene și invers.

Sperăm ca, în paginile următoare, să se vadă rezultatele mobilității noastre în Polonia, realizate de opt elevi de la Colegiul Național „Vasile Alecsandri”, însoțiți de doi profesori. Activitățile din Polonia au avut în prim-plan aceste trei obiective descrise mai sus: comunicarea, educația pentru valori general umane și formarea pentru protejarea mediului.

prof. Nicu Crăciun, prof. Liliana Gigastru, prof. Mihaela Ionescu

Mobilitatea din Polonia sau învățarea prin experiențe

11 plăieși (chiar dacă nu de la munte, dar dinspre o graniță cam șubredă în aceste zile) au zăbovit, între 26 februarie și 5 martie 2022, printre regii și dragonii Cracoviei, în subteranele minei de sare Wieliczka, în orașul plin cu povești, Wrocław, dar mai ales printre oamenii unei culturi de care ne apropie istoria recentă a obsedantelor decenii comuniste, dar de care ne separă stratul lor profund slav. Și pentru că ceea ce e diferit e mai provocator, curiozitatea de a vedea sistemul educațional polonez și de a ne face noi prieteni ne-a trimis înspre descoperirea acestui ținut și îmbogățirea viziunii noastre despre viață și lume.

Totul s-a întâmplat cu prilejul Mobilității Erasmus+ din cadrul Proiectului 2021-1-RO01-KA121-SCH-000011595, la Wrocław, Polonia, la care au participat 8 elevi de 11-12 ani de la Colegiul Național „Vasile Alecsandri”, din Iași, însoțiți atât de subsemnatul și de doamna profesoară Liliana Giugastru, cât și de doamna directoare, Mihaela Ionescu, aflată într-o mobilitate de tip Job Shadowing.

Plusurile unei astfel de mobilități, pentru copii, sunt evidente și nu doar de scurtă durată: contactul cu o nouă cultură, sporirea considerabilă a nivelului de toleranță față de diversitatea umană, încheierea unor relații de prietenie cu copii dintr-o altă cultură, educația pentru protejarea mediului, activități interactive și dinamice, dezvoltarea competențelor de limbă engleză și germană, la care se adaugă și formarea și/sau dezvoltarea unor abilități cât se poate de lumești: gestionarea banilor și a răbdării (nu e chiar ușor un drum de 2500 de km cu microbuzul), capacitatea de a se orienta în mijlocul unui oraș necunoscut, stăpânirea anxietății în situații neprevăzute și, mai ales, puterea de a își adapta registrul în comunicare cu prietenii, cu noii colegi, cu profesorii, cu oamenii cărora le cereau informații pentru a se descurca, fie în română, fie în engleză, fie în germană. La toate acestea se adaugă experiențele culturale, indiferent de locul în care acestea se desfășoară: la școala din Polonia, în muzeu, la un restaurant cu bucate tradiționale sau pe stradă.

Firește că, în mintea unui copil, impactul unor experiențe neplăcute - care pot părea minore pentru un adult - poate dobândi, uneori, proporțiile unei catastrofe. Cearta cu o prietenă, indispoziția creată de o masă diferită de ceea ce consumă în mod uzual, pierderea locului fruntaș la un concurs, pierderea unor suveniruri pot fi amprente care,

pe moment, colorează în gri întreaga experiență și pot determina un feedback general negativ. La erori de raționament de acest tip putem fi predispuși inclusiv noi, ca adulți, cu atât mai mult un copil care este încă prins în mrejele gândirii magice sau ale celei egocentrice. În ciuda acestui feedback inițial, treptat, poate chiar datorită activităților de diseminare, perspectiva asupra unei astfel de experiențe se recrystalizează și, în timp, copilul conștientizează că o mobilitate Erasmus a contribuit la maturizarea sa, la o înțelegere mai profundă asupra lumii, la o conștientizare a nevoilor pe care le are mediul în care trăim.

Ca profesor participant la mobilitatea Erasmus din Polonia, pot spune că, pe lângă locurile pe care le-am descoperit, bucuria cea mare a venit din partea oamenilor pe care i-am găsit. La școala-gazdă din Wrocław, am avut plăcerea de a cunoaște un grup de profesori polonezi entuziaști, deschiși, dornici să ne cunoască și să ne ofere din experiența lor. Am asistat la o frumoasă activitate de „treasure hunt”, prin care echipe mixte de copii români și polonezi, după o informare prealabilă prin istorisiri - legendare sau reale, recente sau îndepărtate - despre orașul Wrocław, au pornit în căutarea unor simboluri ale patrimoniului cultural local. De asemenea, într-o altă zi, am asistat și m-am implicat în activități care pot fi oricând preluate la orele de consiliere referitoare la protejarea mediului. „Reciclare”, „recondiționare”, „refolosire” sunt cuvinte care, prin intermediul jocului, pot determina o schimbare de perspectivă, o privire printr-un nou cadru a relației pe care o avem cu mediul. De asemenea, am apreciat foarte mult modul în care au fost puși în contact cei opt copii din România cu copiii polonezi. Jocurile de descoperire reciprocă, echipele mixte de baschet, provocările culinare au reprezentat modalități prin care barierele culturale și lingvistice au fost depășite cu ușurință.

Bineînțeles, ca profesor, am fost foarte curios în legătură cu sistemul educațional din Polonia. Să începem cu lucrurile bune: catalogul electronic, valabil gratuit pentru întreaga țară, permite programarea testelor și a tezelor, astfel încât să fie vizibile nu doar pentru părinți și elevi, ci pentru toți profesorii de la clasa respectivă. În aceste condiții, putea evita anxietatea elevilor care au mai mult de un test pe zi sau mai mult de 3-4 într-o săptămână. Școala care ne-a găzduit dispune de un spațiu exterior de invidiat: două terenuri amenajate cu gazon artificial și, cu adevărat impresionant, o pistă generoasă pentru role. În timpul orelor, copiii au un minut de relaxare, în care fie închid ochii, fie fac un pic de mișcare. În școală există o cantină (iarăși un plus care pare imposibil de atins în majoritatea școlilor din țara noastră). De asemenea, copiii vin cu papuci de schimb pentru școală,

astfel încât, la unele activități, să se poată așeza direct pe parchet. Examenul de trecere de la nivelul gimnazial la cel liceal e asemănător cu al nostru: probe la limba maternă, la matematică, dar și la o limbă străină.

Greutăți există și în Polonia, mărturisite cu sinceritate, sub forma unui mare of: instabilitatea politicilor educaționale, salarizarea modestă a profesorilor, lipsa de susținere a acestora din partea forurilor superioare, absența unor politici de integrare a elevilor imigranți. Ne-am regăsit în mare parte dintre aceste probleme, deși am privit bovaric la aspectele care par mai bine organizate decât la noi. Însă, mereu, perspectiva din interior e diferită.

Pentru instituția noastră, această mobilitate a adus o mai mare dorință a copiilor care au asistat la activitățile de diseminare de a se implica în mai multe proiecte. Copiii care au participat la mobilitate au adus, în colectivele din care fac parte, o atitudine mult mai deschisă și mai tolerantă la diversitatea umană și, implicit, culturală. În timp, acest spirit va fi preluat de ceilalți, iar intenția de a iniția acțiuni de voluntariat cunoaște o creștere semnificativă. Profesorii participanți la proiect au integrat pe parcursul orelor și al activităților o parte din modelele de bună practică, astfel încât s-a creat o nouă dinamică în relația dintre profesori și elevi.

În mod cert, mobilitatea din Polonia reprezintă un câștig atât pentru elevii și profesorii direct implicați, cât și pentru cei care au intrat indirect în contact, prin diseminare, cu această experiență. Deschiderea pe care o oferă o mobilitate de tip Erasmus aduce, pe termen lung, o formare în spiritul unor valori, în care accentul nu se pune doar pe informația înmagazinată, ci, mai ales, pe interiorizarea și adaptarea acesteia la o viziune personală despre viață și lume.

prof. Nicu Crăciun

Job Shadowing la Wrocław

Seria mobilităților pentru învățare dedicate profesorilor a debutat cu o activitate de tip job shadowing, derulată în perioada 26 februarie–4 martie 2022 la Szkoła Podstawowa nr 68 im. II Tyśiąclecia din Wrocław, Polonia. Deși acest tip de mobilitate nu este ușor de organizat, ea a avut obiective clare, stabilite în acordul de învățare:

- observarea unor metode și instrumente de educație nonformală care vizează stimularea interesului elevilor pentru studierea patrimoniului cultural și de mediu;
- observarea modului de organizare a mediului educațional din perspectiva diferitelor roluri (profesor, director, personal administrativ etc.);
- extinderea înțelegerii practicilor, politicilor și procedurilor din sistemul educațional, identificarea și încorporarea unor valori educaționale comune;
- consolidarea profilului personal și profesional prin dezvoltarea competențelor și atitudinilor-cheie (comunicare și colaborare eficientă, inclusiv în limba engleză; gestionarea conflictelor; valorizarea diversității; responsabilitate și respect față de valori culturale, sociale sau pentru dezvoltare durabilă; inovare în viața personală, socială sau profesională).

Pe parcursul discuțiilor cu colegii polonezi, am aflat că, în urmă cu câțiva ani, sistemul educațional a fost reformat, unind școlile primare cu cele gimnaziale. La absolvire, elevii trebuie să promoveze un examen (limba poloneză, matematică, limbă străină) pentru a continua studiile la liceu.

Programul activităților a fost unul divers și a cuprins întâlniri cu conducerea școlii, asistențe la activități didactice, prezentări de proiecte și activități outdoor. Am apreciat creativitatea cadrelor didactice, diversitatea metodelor folosite, implicarea în proiecte europene, infrastructura de

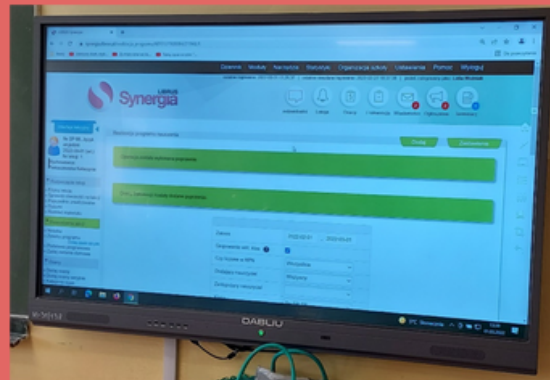
care dispun atât pentru activitățile didactice (două terenuri de sport, pistă pentru role, loc de joacă și de fitness, cantină), cât și pentru cele extracurriculare (muzee și expoziții interactive, grădină zoologică, centre educaționale, operă, filarmonică). În plus, respectul față de mediul înconjurător se vede atât în politicile educaționale sau

locale, cât și în comportamentul fiecărei persoane (economisirea apei și a energiei electrice, colectarea selectivă a deșeurilor, utilizarea transportului în comun și a celui nepoluant: trotinete electrice, biciclete, role). Nu în ultimul rând, merită menționată platforma educațională Synergia Librus utilizată de școală, care oferă multe facilități

pentru gestionarea procesului instructiv-educativ (inclusiv catalogul virtual), pentru comunicare și planificare.

Am remarcat, de asemenea, că problemele cu care se confruntă profesorii polonezi sunt legate de normele de prevenirea îmbolnăvirilor, integrarea elevilor proveniți din alte țări (în special din Ucraina), bullying, salarizarea nemotivantă.

Ceea ce impresionează în urma oricărei vizite în Polonia este respectul față de tradiția și cultura acestui popor, creativitatea de care dau dovadă și modul în care știu să atragă turiștii. De exemplu, caracteristica orașului Wrocław o reprezintă cei peste 600 de pitici („krasnale”) care apar în cele mai neașteptate locuri și care pot oferi prilejul unei activități recreative de a-i descoperi.

În urma derulării acestei mobilități, într-un context dificil creat de pandemia Covid-19 și de războiul din Ucraina, cred că se impune asumarea responsabilității față de provocările secolului al XXI-lea. Aceasta este legată de capacitatea de a reflecta și de a evalua propriile acțiuni în lumina experienței și educației celor de lângă noi, luând în considerare obiective etice, sociale, personale. Am văzut cât e de greu să gândești „în afara cutiei”, să reconciliezi dileme luând în considerare poziții aparent contradictorii, perspective atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Ca profesor, cred că ar trebui să formăm la elevi o mentalitate deschisă față de idei, perspective sau experiențe noi, să încurajăm creativitatea în găsirea unor abordări diferite pentru rezolvarea de probleme, gestionând eficient riscurile asociate noilor idei, să dezvoltăm simțul responsabilității față de sine, față de alții sau față de mediul înconjurător.

Marele câștig al mobilităților Erasmus+ îl reprezintă schimbarea abordărilor pe baza unor perspective și constatări noi, deschiderea față de diversitatea etnică, culturală sau lingvistică. Deși acestea nu sunt rezultate măsurabile, efectele lor se văd pe termen lung.

prof. Mihaela Ionescu

Jurnal de mobilitate

Sâmbătă, 26 februarie 2022

Am ajuns în seara zilei de 25 februarie 2022 în Cracovia, după un drum foarte lung și obositor.

Ziua de sâmbătă a fost minunată, deoarece am descoperit întreaga zi Cracovia, cel mai frumos oraș al Poloniei.

Orașul vechi din Cracovia a fost înconjurat de ziduri de apărare cu zeci de turnuri până în secolul al XIX-lea, când au fost distruse de autoritățile austriece. Noi am intrat în orașul vechi pe Poarta Florian care se află chiar în spatele Barbicanului, avanpostul fortificat, cel mai bine conservat din Europa.

Apoi parcă am călătorit în timp parcurgând Calea Regală din Cracovia, care ține de la Biserica Sf. Florian până la Castelul Wawel. Este un traseu frumos care trece pe lângă unele dintre cele mai faimoase obiective turistice din Cracovia: Piața Principală din Cracovia, Bazilica Sf. Maria și Strada Florianska, una dintre străzile principale din centrul vechi al Cracoviei. Datând din secolul al XIII-lea, Piața Centrală din Cracovia face parte din centrul vechi al orașului, care este un sit al Patrimoniului Mondial UNESCO. Aceasta este cea mai mare piață medievală din Europa. Deasupra Pieței Principale din Cracovia, se înalță frumoasa catedrală din secolul al XIV-lea, Bazilica Sf. Maria, cu picturi murale colorate și vitralii magnifice.

Ne-am plimbat prin Sala de Pânze Sukiennice (Cloth Hall) care a fost un centru important al comerțului mondial și care datează tot din secolul al XIV-lea. Aici am găsit locul potrivit pentru a cumpăra unele suveniruri: bijuterii din chihlimbar, magneți pentru frigider, cărți poștale, cutiuțe colorate din lemn și multe altele.

Apoi, parcă dorind să aprofundăm o lecție de istorie, am vizitat castelul și catedrala Wawel, ce sunt situate pe Dealul Wawel, la sud de orașul vechi. Acestea au o mare valoare istorică. Aici a trăit familia regală când Cracovia era capitala regală a Poloniei. Dealul Wawel a fost centrul politic al Poloniei timp de secole.

Castelul Wawel, devenit muzeu, ne-a impresionat cu sălile sale regale, cea mai renumită dintre acestea fiind cea a Ambasadorilor, datorita celor 30 de sculpturi în lemn de pe tavan, cunoscute sub numele de „capetele de la Wawel”. Singurul regret a fost că nu am putut vizita bârlogului dragonului (peștera de sub dealul Wawel), deoarece atunci era închisă.

În continuare, am explorat districtul Kazimierz, cunoscut și sub numele de cartierul evreiesc. Aici sunt multe sinagogi, dar și restaurante renumite. Acest cartier e plin de viață, are o atmosferă unică.

Aici am luat și noi prânzul într-un restaurant cu specific tradițional. Adulții ne-au spus că mâncărurile poloneze sunt delicioase, iar Cracovia este locul ideal pentru a le încerca! Unii dintre noi au testat pierogi gustoase (găluște poloneze umplute cu diferite lucruri), însă eu am ales din bucătăria poloneză ceva clasic, pe gustul meu.

După ce am mâncat și ne-am plimbat pe străduțele din Kazimierz, am mers până la un pod superb, Father Bernatek's Bridge. Acesta este complet suspendat deasupra Vistulei și are două sensuri: unul pentru pietoni și unul pentru biciclete. De-a lungul podului, poți vedea și o serie de sculpturi suspendate în echilibru pe firicele de ață, cu acrobați, realizate de un artist polonez. Ele poartă numele de „Între apă și cer” și sunt de-a dreptul fascinante.

Mi-ar fi plăcut mult să facem o croaziera pe Fluviul Vistula, în care am fi avut timp să admirăm orașul și altfel, dar nu a fost să fie, nefiind funcțională decât din 15 martie.

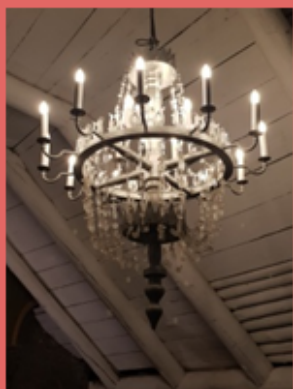
Sunt încântat că am avut această oportunitate excelentă de a descoperi Cracovia. Mereu îmi voi aminti cu drag de primul contact cu Polonia, țara în care am fost în primul proiect cu finanțare Erasmus+.

Nicholas Giugastru și Teodor Ionescu, clasa a V-a B

Duminică, 27 februarie

Ziua de duminică nu a fost dedicată odihnei, ci vizitării Salinei Wieliczka. Nu aş spune că am fost nerăbdător să ajung acolo. Dar, după ce am coborât echivalentul celor 52 de etaje, am descoperit o lume a sării plină de poveşti. Salina Wieliczka este una dintre cele mai mari din Europa. Se poate vizita doar 1% din întreaga suprafaţă a minei, ceea ce înseamnă, însă, nu mai puţin de 3 ore de mers. Sarea a fost, de-a lungul secolelor, semn de bogăţie, iar localnicii s-au simţit binecuvântaţi pentru această resursă. În interior, candelabrele sunt făcute din cristale de sare.

Ghidul ne-a prezentat modul în care era extrasă sarea, iar manechinele care îi reprezentau pe mineri în mărime naturală m-au ajutat să îmi imaginez acest proces. Într-o sală mare, ca de bal, am văzut o reproducere uimitoare după „Cina cea de Taină”, făcută din sare. În interiorul salinei, se află un lac sărat care ne-ar fi menţinut la suprafaţă, dar

fireşte că scăldatul este interzis. Am poposit pe marginea lacului şi am ascultat un fragment muzical din Chopin, renumitul compozitor polonez. Am revenit la suprafaţă cu liftul, mulţumind în gând celor care l-au inventat şi celor care l-au construit până în adâncul pământului.

După ce am luat masa, am plecat spre Wrocław, curioşi să ne întâlnim cu colegii noştri polonezi.

Nicholas Giugastru şi Teodor Ionescu, clasa a V-a B

Luni, 28 februarie

Întreaga zi a fost dedicată activităților de la școală. I-am cunoscut pe colegii noștri polonezi, am jucat un Kahoot și am descoperit numele „secret” al lui Wrocław, orașul podurilor. În Wrocław sunt peste 130 de poduri. Râurile din oraș au format o insulă, Ostrow Tumski, unde se află centrul orașului. Domnii profesori ne-au pregătit prezentări ale orașului și ne-au făcut curioși să-l descoperim. Am aflat că emblema Poloniei este un vultur alb și că în centrul orașului este o catedrală ale cărei turnuri par a forma litera „W”, inițiala orașului.

Am participat la exerciții prin care am interacționat cu colegii noștri din Polonia, am jucat baschet și am încercat să pronunțăm câteva cuvinte în poloneză. Mi-a plăcut că școala are o cantină, un teren foarte mare, pistă pentru role. Mi-aș dori mult să văd aceste lucruri și în școala mea.

Teodor Dumitriu și Anastasia Coșarcă, clasa a VI-a A

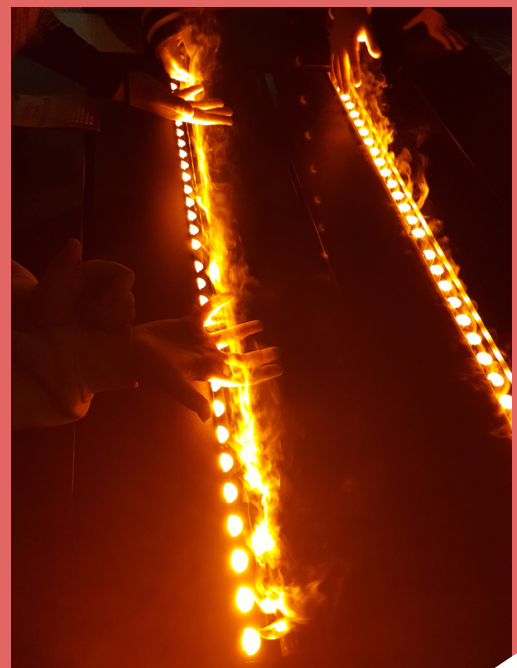
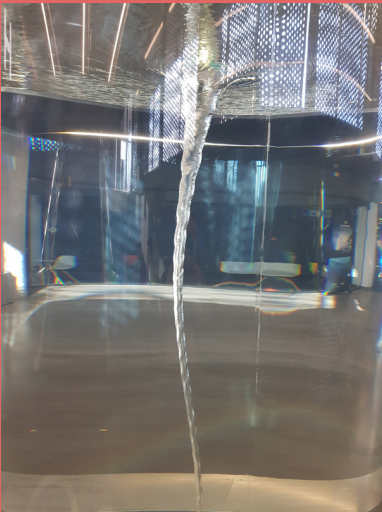

Marti, 1 martie

În dimineața aceasta, Anastasia și Leo ne-au oferit măștișoare, iar Nicho ne-a îndulcit cu măștișoare din ciocolată. La școală, activitățile au fost dedicate mediului. Mi-a plăcut foarte mult ora realizată de doamna profesoară de științe, care ne-a arătat câteva modalități amuzante prin care să ne jucăm cu materiale din plastic, hârtie, aluminiu destinate aruncării. Am conștientizat în felul acesta cât este de necesar să reciclăm, să re folosim, să recondiționăm sau să dăm o altă întrebuințare acestor obiecte.

După aceea, am fost într-un loc interesant, numit Hydropolis, care este un muzeu doar despre apă. Fără pești! Doar apă! A fost interesant acolo, deoarece la intrare era o „tornadă” din apă, iar, aproape de final, era o cameră ce avea leduri și fum care făceau să pară că este foc. Am aflat lucruri interesante despre precipitații, despre nori, despre renumitul Titanic.

Teodor Dumitriu și Anastasia Coșarcă, clasa a VI-a A

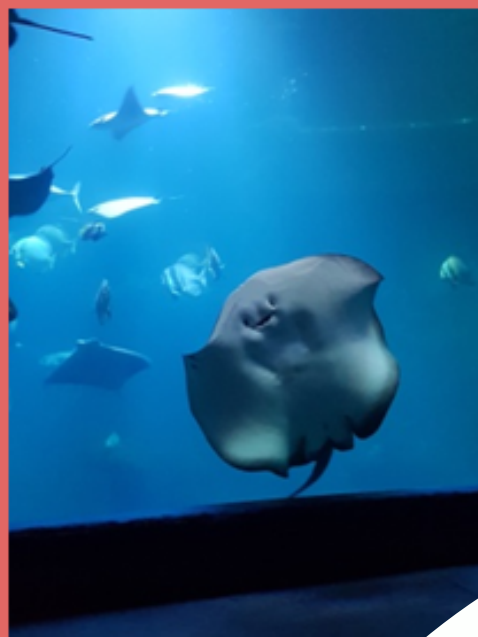

Miercuri, 2 martie

O oră de biologie realizată în Grădina Zoologică din Wrocław este o experiență memorabilă. M-a impresionat că am văzut o diversitate de animale: un tigru, maimuțe, ponei, păsări multicolore, urși, lupi, căprițe, cămile, țestoase, girafe, canguri. Ne-au fascinat culorile vii și ne-au plăcut, în special, două maimuțe care se curățau una pe alta, ținând în brațe doi pui.

Am apreciat faptul că animalele aveau foarte mult spațiu care să refacă, parțial, mediul lor specific de viață. Toate animalele pe care le-am văzut erau îngrijite, peste tot era foarte curat, iar o pisică de mare „ne-a zâmbit”.

Ilinca Tiba și Alexia Pânteș, clasa a VI-a A

Joi, 3 martie

Ne-am trezit dimineată și am mers în centrul orașului Wroclaw, pentru a ne întâlni cu colegii noștri polonezi. Când am ajuns, o doamnă zâmbitoare, despre care am aflat că ne va fi ghidul nostru în oraș, ne-a întâmpinat cu bomboane, pe care le-am câștigat răspunzând la întrebări despre orașul Wroclaw și despre regiunea Silezia. Ulterior, dumneai ne-a explicat despre centrul orașului: monumente, istorie, povestiri serioase și amuzante.

Am fost împărțiți în grupe de câte cinci copii și am fost provocați la o vânătoare de comori, prin care ni s-a verificat atenția din timpul prezentării. Activitatea s-a desfășurat în două etape. Mai întâi, am răspuns la întrebări despre clădirile și statuile din centrul orașului.

Ulterior, a trebuit să găsim anumiți ștrumfi, considerați speciali pentru oraș, în total fiind peste 600. Noi am căutat 5 dintre ei, cu care am făcut și fotografii. Echipa mea a luat locul I. După ce am terminat activitățile din oraș, ne-am întors la școală, unde am gustat prăjiturile tradiționale pregătite de colegii noștri polonezi. Aceste surprize au mai îndulcit gândul că vizita noastră se apropie de sfârșit, iar jocul de baschet ne-a ajutat să comunicăm mai bine cu colegii polonezi.

Seara, Leo și domnul profesor de limba română au mers la Filarmonica din Wroclaw, unde au audiat un concert, despre care ne-au spus că fost extraordinar de frumos. Noi ne-am dus în camere, unde ne-am făcut bagajele.

Ilinca Tiba și Alexia Pântea, clasa a VI-a A

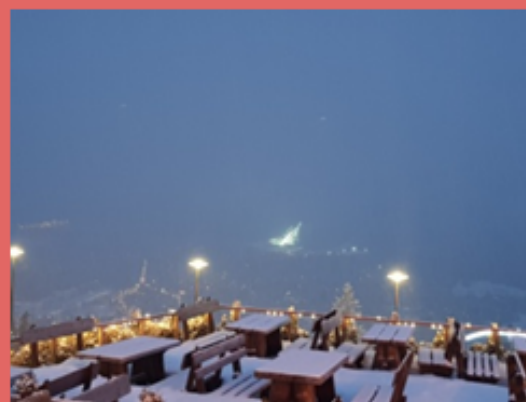

Vineri, 4 martie

După necesara evaluare finală și împărtășirea impresiilor, am primit certificatele de participare. Am pornit la drum lăsând în urmă Wroclaw și îndreptându-ne spre Zakopane. Drumul a fost, probabil, lung, însă nu am simțit cum au trecut cele patru-cinci ore, pentru că am vorbit mult despre ce am văzut, despre ce am învățat, despre asemănările și deosebirile dintre școala din Polonia și cea din România.

Când am ajuns în Zakopane, am fost fascinați de de munții acoperiți cu zăpadă, care făceau ca priveliștea să fie una de poveste. Ne-am cazat la un hotel foarte plăcut și am plecat la o plimbare prin stațiune. Am urcat pe Muntele Gubalowka cu un funicular. Sus, am simțit magia unui Crăciun prelungit până în luna martie: lumini, brazi, sanie, muzică. Pe celălalt versant, se putea vedea trambulina pentru sărituri cu schiurile și am putut să îmi imaginez cum „icarii moderni” se lansează în zbor.

După ce am coborât, am mers să cumpărăm suveniruri și aproape că am uitat drumul spre hotel, probabil un semn că amânam gândul plecării spre casă.

Mara Botez și Leonard Damian, clasa a V-a B

Sâmbătă, 5 martie

Dimineață, am plecat spre Satu Mare. Pe drumul plin de munți albi, am văzut două căprioare gingașe care zburdau pe lângă pădure. Eram încă în poveste. Pentru noi toți, această experiență din mobilitatea Erasmus+ a fost una uimitoare, deoarece am descoperit o cultură diferită,

cu alte obiceiuri decât ale noastre, dar și cu multe asemănări. Am putut conversa cu copiii din Polonia în engleză și în germană. Legătura cu ei a început înainte de proiect, prin platforma E-twinning, și continuă acum, având în vedere că unii dintre ei ne-au devenit prieteni. Datorită activităților din acest proiect, vedem acum cu alți ochi relația omului cu mediul, pentru că reciclarea nu înseamnă doar cuvinte, ci e o necesitate. Mă bucur mult că orizontul meu s-a lărgit și că această experiență mi-a schimbat în bine modul de a gândi.

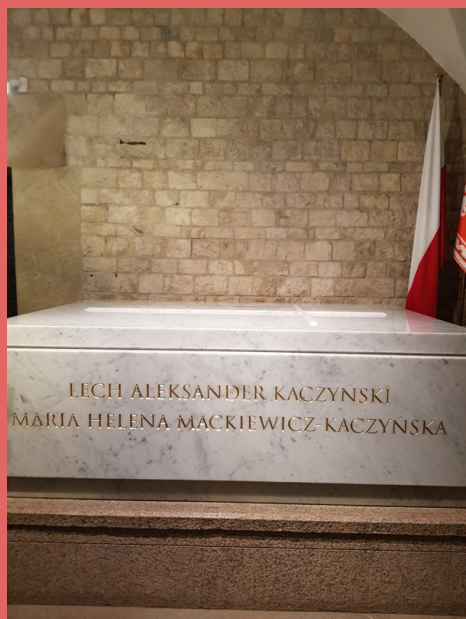
Mara Botez și Leonard Damian, clasa a V-a B

Experiențe culturale Cracovia

Mai întâi, am poposit în Cracovia, printre povești cu regi și dragoni, printre ecourile din Kazimierz (care par a spune începutul unei istorii contemporane), printre resturi de chihlimbar și frânturi din Chopin, cu arome de pierogi, cu legende amuzante și cu istorie mai tristă.

Dragonul de aici, se zice, ar fi murit plesnind de prea multă apă băută din Vistula, după ce ar fi devorat, printre mai multe oi, și blana cusută a uneia în care, la ideea unui cizmar șugubăț, se pusese sulf.

România noastră a contribuit - nu cu puțin - la conservarea tapiseriilor pe care le admirăm azi în Castelul Wawel. Guvernul polonez, refugiat pentru scurt timp în România, a adus și aceste tapiserii (frumoase cum nu am mai văzut prin alte meleaguri) trimise mai târziu dincolo de ocean și recuperate de polonezi în anii '70.

La Catedrală mi-am amintit de președintele Poloniei, mort în accident aviatic, înainte de comemorarea de la Katyn. Inevitabil, și poveștile de pe meleaguri poloneze sunt înghițite, ca apa Vistulei, de un dragonul nesătul din orient. Poate o să plesnească, asemenea dragonului de pe Vistula.

Experiențe culturale Wroclaw

Wroclaw e un oras-poveste, iar polonezilor le plac poveștile și au darul de a le istorisi (ii ajută mult fricativele ritmate șuierător).

În oraș, sunt peste 600 de pitici, iar primul - Papa Krasnal/ Papa Dwarf - datează din anii '80, când studenți îmbrăcați în roșu veneau în centrul orașului, spuneau glume la adresa regimului comunist, împărțeau hârtie igienică oamenilor (știm și noi criza aceasta) și sfidau sistemul roșu cu armele acestuia, pentru că se îmbrăcau în... roșu. Miliția leșească devenea ridicolă, căutând să vâneze Revoluția Piticilor Roșii.

Primăria din Wroclaw are o locatară permanentă, o pisică maidaneză adoptată de primar și botezată Wrocek.

În centrul orașului există o florărie deschisă non-stop, pentru toți îndrăgostiții sau pentru toți cei care caută, indiferent de oră, o modalitate de sensibilizare a iubitei.

Tot în Ostrow Tumski e unul dintre ultimii fanaragii din lume. Vine, la lăsarea serii, și aprinde fiecare felinar. Noi nu l-am zărit, dar ni s-a spus că e o poveste reală.

În Wroclaw, există mai multe râuri care au format o insulă, Ostrow Tumski, un ostrov altfel spus, plin de case cu acoperișuri țuguiate și viu colorate. Majoritatea au fost distruse în război și apoi reconstituite fidel originalelor, ceea ce de altfel este caracteristic polonezilor.

Dar „la pièce de résistance” este Narodowe Forum Muzyki, filarmonica din Wroclaw. E o clădire imensă, modernă, cu o sală ca o navă spațială, dar cu o acustică - vă asigur - impecabilă. Concertul la care am fost mi-a oferit un sunet pur și o emoție profundă. Pianistul, ucrainean la origine, a mulțumit într-o engleză impecabilă pentru ajutorul oferit poporului său și a trăit fiecare sunet, ca și când clapele erau chiar degetele lui.

Before & After

Mara Botez, clasa a V-a B

După ce am venit din Polonia, am simțit că foarte multe lucruri s-au schimbat în viața mea de zi cu zi, în special modul de a aborda oamenii și încrederea în mine însămi. Acest lucru m-a ambiționat că pot merge și în alte proiecte. Am devenit mai independentă și mai sigură pe mine.

Simt că nu mai am îndoieala că un lucru nu-mi va reuși. Acum mă descurc mai bine să mă duc într-un magazin și să vorbesc cu vânzătorul sau să cer ajutorul unor oameni pe care nu-i cunosc.

Sunt mai conectată cu mediul. Ies mai mult, vizitez mai multe parcuri, iar, de când am revenit, am participat la un voluntariat de protejare a mediului.

Aventura în Polonia m-a ajutat cu foarte multe lucruri. Mi-a arătat că, în orice colț al lumii am fi, toți suntem oameni care trebuie să aibă grijă de casa noastră, Terra. În plus, trebuie să fim independenți în majoritatea situațiilor pentru că, la un moment dat, va trebui să ne descurcăm singuri.

Teodor Dumitriu, clasa a VI-a A

Experiența mea din Polonia a fost minunată. Am aflat cum este în afara țării, fără părinții tăi alături. Așa că, de când m-am întors, mi-am îmbunătățit relația cu ei și cu restul familiei. Am mai descoperit că nu doar România ne oferă momente frumoase ale naturii. În Polonia, peisajele sunt fascinante și pline de viață. Poate mă obișnuisem cu unele colțuri din natură și, cele pe care le consideram obișnuite, au devenit acum mult mai plăcute vizual. De când am revenit, petrec mai mult timp uitându-mă la apusul minunat al soarelui.

Before & After

Anastasia Coșarcă, clasa a VI-a A

Participarea la prima mobilitate a Programului Erasmus+, desfășurată la Wrocław, Polonia, în perioada 24 februarie – 6 martie 2022, a constituit pentru mine o oportunitate de a mă dezvolta, o experiență inedită din mai multe puncte de vedere: călătoria îndelungată cu autocarul, cunoașterea unor oameni și locuri noi, depărtarea de familie, întreaga desfășurare... o provocare!

Fiind prima experiență de acest fel, am fost fericită atunci când am aflat că voi face parte din acest proiect, dar și emoționată, neștiind care va fi contribuția mea la desfășurarea activităților. Temerile mele au fost spulberate în scurt timp, deoarece am avut în permanență sprijin din partea profesorilor care urmau să ne însoțească în această mobilitate: doamnele profesoare Liliana Giugastru și Mihaela Ionescu, alături de domnul profesor Nicu Crăciun. Așadar, am plecat la drum în această experiență, plină de speranță și entuziasm.

Pe parcursul desfășurării mobilității, am comunicat foarte bine atât cu colegii, cât și cu domnii profesori. Am colaborat la realizarea diferitelor activități și cu colegii din Polonia, ceea ce m-a ajutat să-mi îmbunătățesc comunicarea în limba engleză. Mi-au plăcut foarte mult activitățile educative, atractive și interesante din cadrul proiectului, privind necesitatea protejării mediului înconjurător.

În ceea ce mă privește, cred că participarea la această mobilitate m-a învățat să fiu mai independentă în acțiuni, să mă descurc singură în anumite momente, să gestionez mai bine diverse situații și trăiri, să fiu mai încrezătoare în forțele proprii, să apreciez mai mult tot ceea ce mă înconjoară. În aceasă perioadă, mi-am dezvoltat abilitățile de cooperare și de lucru în echipă. Am descoperit locuri minunate, obiceiuri diferite față de cele din țara noastră, o cultură și o civilizație nouă și interesantă.

Consider că acest proiect a avut o mare influență asupra mea, deoarece m-a făcut să am mai multă încredere în mine și în cunoștințele mele. A fost cea mai provocatoare experiență a mea de până acum și sper să mai am ocazia să particip și la alte proiecte de acest fel, așa cum doresc fiecărui elev alecsandrist să se bucure de experiențe Erasmus+.

Before & After

Leonard Damian, clasa a V-a B

Mobilitatea din Polonia a constituit pentru mine o experiență de viață extraordinară, pe care am trăit-o alături de domnul diriginte, colegii și profesorii mei de la Colegiul Național „Vasile Alecsandri”. A fost pentru prima dată când am plecat într-o țară străină fără părinții mei și, totodată, am vizitat o țară în care nu mai fusesem niciodată.

Încă de la plecare, am avut mari emoții: dacă mă voi descurca, dacă voi ști să conversez fluent cu colegii din Polonia, dacă voi fi în stare să leg noi prietenii. Totul a fost mai bine decât mă așteptam. Această experiență m-a făcut să mă cunosc mai bine, să știu care îmi sunt limitele și, mai ales, m-a determinat să am mai multă încredere în mine. Pe parcursul proiectului am reușit să conversez cu ușurință cu copii din altă țară, despre subiecte comune nouă, copiilor. Astfel, mi-am dezvoltat capacitatea de a fi mai deschis, mai tolerant și mai înțelegător cu cei din jurul meu.

Pot spune chiar că am început să devin mai independent, deoarece în acest proiect european trebuia să iau decizii singur, fără a mă mai consulta cu părinții. Am vizitat multe locuri, cum ar fi orașul Wroclaw, unde am fost și la un concert la filarmonică, sau stațiunea Zakopane, care m-a încântat cu peisaje de iarnă minunate. Însă locul cel mai drag în inima mea a rămas salina Wieliczka, o adevărată minune a naturii și a ingeniozității omului.

La întoarcerea în țară am povestit cele întâmplate mai întâi părinților și bunicilor mei, iar apoi colegilor de clasă și altor prieteni, care au fost interesați de experiența mea în acest loc minunat.

Am arătat colegilor pozele făcute de mine și le-am povestit despre locurile și obiceiurile copiilor din Polonia. În mare parte, aceștia nu sunt diferiți de noi. Copiii aveau aceleași preocupări, singura deosebire este că aceștia vorbesc o altă limbă. Am înțeles atunci că, indiferent în ce țară am crește sau ce limbă am vorbi, suntem asemănători: sensibili, buni, curioși, timizi la început și curajoși pe finalul proiectului.

Pentru mine, aceasta a fost o experiență minunată, în care am învățat multe lucruri, am câștigat multă experiență și am dobândit încredere în mine.

Before & After

Nicholas Giugastru, clasa a V-a B

Mobilitatea în Polonia a fost prima mea mobilitate Erasmus+ și poate, de aceea, am trăit intens fiecare zi și experiență, bucurându-mă de tot ceea ce am văzut. Un amestec de entuziasm și uimire am simțit zilnic, chiar dacă la început aveam emoții mari, pentru că, oarecum, îmi era teamă de ceea ce urma să se întâmple în acest program (colegi, profesori, activități și locuri noi; comunicare în limba germană...).

Însă, trecând prin situații noi și cunoscându-i pe polonezi și a lor țară, am reușit să-mi dezvolt abilitatea de a comunica și am devenit mai încrezător în forțele proprii.

Am vizitat locuri noi, am descoperit pentru prima dată frumusețile Poloniei, însă ce mi-a plăcut cel mai mult a fost vânătoarea de comori/pitici, organizată de școala din Wroclaw în centrul orașului. Alături de elevi polonezi, am pornit în căutarea piticilor, o îndeletnicire de câteva ore care ne-a determinat să fim buni observatori și să lucrăm în echipă pentru a descoperi acei omuleți, care parcă formau o a doua populație a orașului. În Wroclaw, piticii sau krasnale, cum li se spune în poloneză, au devenit o atracție pe care nu am să o uit vreodată.

Alexia Pântea, clasa a VI-a A

Am participat la proiectul Erasmus+ și am rămas plăcut impresionată în urma activităților din proiect. Mă așteptam să merg acolo și să vizitez o școală, să intru în câteva muzee plictisitoare și să mă plimb ceva mai mult decât o fac de obicei, însă nu a fost așa. Am cunoscut persoane noi și am aflat că, uneori, nu strică să fii ceva mai deschis. Am realizat că nu îmi cunoșteam așa bine nici propriii colegi, chiar m-am apropiat ceva mai mult de o colegă cu care am plecat din curtea școlii spre Polonia. Nu știu dacă alții au observat, însă eu consider că m-am schimbat de când am venit din mica noastră „aventură”. Astfel, mi-am învins

frica de a vorbi cu o persoană străină, asta pentru că am devenit și ceva mai independentă. Evident că am învățat și alte lucruri. Pe lângă toate acele informații despre castele, poduri și statui care înconjurau orașul, am învățat și că trebuie să protejăm natura mai mult. Fără natură nu am mai supraviețui!

Mi se pare greu să scriu despre mine, dar experiența proiectelor europene merită împărtășită.

Mă consider un copil timid, care, înainte de plecarea în Polonia, nu prea avea încredere în forțele proprii. Am descoperit că îndeplinirea visurilor nu este imposibilă dacă muncești și ești perseverent, odată ce am reușit să devin elev alecsandrist. Apoi am aflat că sunt elev într-un colegiu acreditat pentru proiecte Erasmus, dar nu știam ce înseamnă aceasta, deși pe holurile școlii sunt postere și informații din proiectele europene.

Când am primit anunțul referitor la selecția elevilor pentru echipa de proiect eTwinning, apoi pentru mobilitățile Erasmus, am avut o dorință foarte mare de a participa. De ce? Din curiozitate, din dorința de a-mi dovedi că sunt capabil să fac față unor noi provocări. A fost o decizie foarte bună, deoarece mi-am făcut noi prieteni, am beneficiat de activități prin care am învățat într-un mod plăcut, de multe ori în afara sălii de clasă. În plus, mi-am îmbunătățit capacitatea de a comunica în limba engleză, dar și motivația de a învăța limba germană, precum și modul în care trebuie să folosești o anumită sumă de bani. Nici a te descurca într-un mediu, într-un oraș și într-o școală cu care nu ești familiarizat nu reprezintă un câștig de neglijat, cu atât mai mult cu cât mobilitatea noastră a început odată cu războiul din Ucraina.

În concluzie, această experiență a fost o etapă importantă în dezvoltarea mea, un câștig în drumul maturizării mele.

Ilinca Tiba, clasa a VI-a A

În mobilitatea la care am participat alături de colegii mei, am învățat multe lucruri pe care le folosesc în viața de zi cu zi. Am învățat mai bine cât de important este să reciclăm și să acționăm asupra mediului, pentru a îmbunătăți calitatea vieții noastre. De exemplu, când văd că cineva apropiat nu reciclează sau aruncă gunoiul unde nu trebuie, îl advertizez că nu este bine să facă așa și îi arăt cum ar trebui să procedeze. După experiența în Polonia, am reușit să fiu mai tolerantă și mai deschisă când vorbesc cu oamenii, deoarece am comunicat mult cu colegii, cu profesorii care ne-au însoțit, dar și cu copiii din Polonia. Asta m-a făcut să îmi controlez emoțiile și să ascult opiniile celorlalți, pentru a ne simți bine împreună.

Am reușit să dobândesc, din această experiență, multe lucruri care mă ajută în viață, am petrecut zile nemaipomenite alături de colegi, ne-am distrat, dar cel mai important, am învățat cum să ne purtăm în relația cu mediul și cum să comunicăm în diferite limbi.

Echipa editorială:

Redactor - șef: prof. Nicu Crăciun

Editor: Pufnei Nicola

Comitet consultativ: Botez Mara Adelina, Coșarcă Anastasia Ioana,
Damian Leonard, Dumitriu Teodor Dimitri, Giugastru Nicholas Christian,
Ionescu Teodor Anton, Pântea Maria - Alexia, Tiba Ilinca Sofia

Colaboratori: prof. Liliana Giugastru, prof. Mihaela Ionescu

E-mail: mercuriade@yahoo.com

Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Iași - ROMÂNIA

Adresa: Str. Costache Negri nr. 50, 700071

